

تذکری به جا به آن‌هایی که دغدغهی بالا و بالاها را دارند.

شماره پرسش: ۳۰۵۳۹

تاریخ ارسال پرسش: ۱۳۹۹/۱۲/۲۴ ۰۵:۴۸:۱۵

متن پرسش

سلام استاد: خواستم در جواب اون آقا پسر ۱۷ ساله توی سوال ۳۰۵۲۰ بگم غصه نخور، منم روزی مثل تو بودم، خیلی شک وجودم رو می‌گرفت، از شکمی عبور می‌کردم و به شکمی دیگر دچار می‌شدم، از شک هام بحمدالله عبور کرده بودم ولی با آشنا شدن با مباحث استاد و مجرد نفس و اینها، حقیقتا چنان دل آدم محکم به دین و خدا میشه که یا شک نمیاد یا اگه بیاد زود از بین میره، خواستم بگم این که تو گرفتارشی اول ماجراست، ازش بگذری دنیای گشوده ای برات باز میشه، فکر نکن شیعیان دیگه شک و شبهه ندارن و نداشتن، و اگه هم هیچ وقت نداشتن، یا از اول با استدلال و دل پاک و نورانی بودن، یا اینکه اصلا تو وادی سلوک نیستن، بنده ۴ ساله که مذهبی شدم، قبل اون اصلا به ذهنم نمی‌رسید که امام علی (ع) حق هستن یا نه، چون اصلا در وادی این حرفا نبودم، اینکه محبتت به شهدا کم شده بدون اون محبت اولیه رو ازت گرفتن که محبت عمیق تر و بزرگتری رو بهت بدن ان شا الله، چه بسا مومنینی که همواره روی یه خط راست حرکت میکنن و هیچ وقت به بالاتر از اونی که هستن فکر نمیکنن، التماس دعا

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: تذکری به جا به آن‌هایی که دغدغهی بالا و بالاها را دارند. حتی‌الامکان از روزهی ماه شعبان حتی مختصر غفلت نشود. زیرا خود این امر، راه‌گشا می‌باشد جهت قدم‌زدن در ماهی که حضرت پیامبر «صلوات‌الله‌علیه‌وآله» آن را به خود نسبت داده‌اند. در همین رابطه از خدا می‌خواهیم: «اللَّهُمَّ فَأَعِنَّا عَلَى الْأَسْتِنَانِ بِسُنَّتِهِ فِيهِ»، تا ما را در این ماه به سیره و سنت آن حضرت که اُنس خاص با حضرت حق بود، نایل فرماید. موفق باشید